

Ενυδάτωση. Μύθος και πραγματικότητα

Λάλλας Αι.

Νοσοκομείο Αφροδισίων και Δερματικών Νόσων Θεσσαλονίκης

Χαϊδεμένος Γ.

Νοσοκομείο Αφροδισίων και Δερματικών Νόσων Θεσσαλονίκης

Κατσάμπας Α.

Νοσοκομείο Αφροδισίων και Δερματικών Νόσων "Α. Συγγρός", Αθήνα

Περίληψη

Η ικανότητα να προσφέρεται νερό στο δέρμα και η πλαστικότητα που αποκτάται με τον τρόπο αυτό, αποτελούν το ζητούμενο σειράς ερευνών της Κοσμητικής Δερματολογίας. Πρόσθετοι παράγοντες που βοηθούν στην ενυδάτωση είναι ο βαθμός σχετικής υγρασίας, οι φυσιολογικοί ενυδατικοί παράγοντες που προέρχονται από την προφιλαγγρίν της κοκκώδους στιβάδας της επιδερμίδας και σειρά άλλων ουσιών όπως π.χ. η λιανοτίνη, τα κεραμίδια, οι γηικοζαμινογηικάνες, τα λιποσωμάτια. Εξ ίσου σημαντικό ρόλο παίζει η φύση του εκδόχου στην δημιουργία των καλλιτεχνικών ενυδατικών σκευασμάτων. Η γνώση των παραγόντων αυτών, επιτρέπει να κατανοθεί ποιες από τις διαφοριζόμενες ιδιότητες είναι μύθος και ποιες μπορούν να πραγματοποιηθούν. Η διαφορετική σύνθεση των λιπιδίων κάθε ατόμου σημαίνει διαφορετική δυνατότητα κατακράτησης του νερού και επιτρέπει το θεωρητικό υπόβαθρο για μελλοντική διαμόρφωση των καλλιτεχνικών σε εξατομικευμένο επίπεδο.

Moisturization. Myths and Facts

Lallas A., Chaidemenos G., Katsambas A.

Summary

The research of Cosmetic Dermatology is targeting the way of incorporating water into the skin and the resulting plasticity. Additional factors that promote moisturization are the degree of relative humidity, the Natural Moisturizing Factors (NMFs) who are derived from profilaggrin of the granular layer of epidermis, and many other substances such as lanoline, ceramides, Glucosaminoglycans, liposomes. The nature of adjuvant is of particular importance, at least equal to that of active ingredients, in the development of effective moisturizers. This knowledge permits the identification of what is myth and what is fact. Each person has a special structure of epidermal lipids which drives the degree of moisturization; this gives the theoretical basis for future individualized approach in moisturizing human skin

ΛΕΞΕΙΣ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΥ • Ενυδάτωση, δέρμα, νερό

KEY WORDS • Moisturization, skin, water.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με τον όρο "Ενυδάτωση" υποδηλώθηκε στην Κοσμετολογία η ικανότητα της προσφοράς υγρασίας στο δέρμα μέσω του εμπειριεχομένου νερού στα καλλυντικά προϊόντα.¹ Αυτή η ενυδάτωση αποτελεί το σημαντικότερο παράγοντα που προσδίδει την πλαστικότητα στο ανθρώπινο δέρμα. Εξ άλλου, μια από

τις ελάχιστες αξίες που δεν πρόκειται ποτέ να χάσουν τη σημασία τους στο πέρασμα των αιώνων αποτελεί η ομορφιά που απορρέει από την όψη του υγιούς και απαλού ανθρώπινου δέρματος. Σίμερα, η περιποίηση του δέρματος αποτελεί μια από τις υψηλότερες προτεραιότητες του σύγχρονου ανθρώπου, όπως προκύπτει από τον πολύ μεγάλο αριθμό διαφόρων προϊόντων που χρησιμοποιούνται για το σκοπό

αυτό. Πρόσφατη μελέτη στις Ήνωμένες Πολιτείες κατέδειξε πως οι "ενυδατικές ουσίες" (moisturizers) αποτελούν την τρίτη περισσότερο συνιστώμενη κατηγορία τοπικά χορηγούμενων παραγόντων μετά την υδροκορτιζόνη και τα φάρμακα εναντίον των τοπικών μολύνσεων.²

Η κατανομή του νερού δεν είναι ομοιόμορφη σε όλο το πάχος του δέρματος. Η συγκέντρωσή του είναι πολύ υψηλότερη στο 1δίως δέρμα, όπου αποτελεί το 80% του βάρους του και μικρότερη στην κεράτινη στιβάδα, μόλις το 13% του βάρους της οποίας αποτελείται από νερό. Όταν το ποσοστό αυτό μειωθεί σε επίπεδα χαμηλότερα του 10%, το δέρμα αφυδατώνεται και γίνεται ξηρό.^{3,4}

Αυτή η κατανομή διατηρείται σε δυναμική ισορροπία με τη συνεχή μετακίνηση μεγάλου μέρους του νερού του σώματος από το βάθος προς την επιφάνεια του δέρματος, όπου τελικά εξατμίζεται. Η μετακίνηση αυτή εξαρτάται από την ισορροπία διάχυσης και την ταχύτητα εξάτμισης του νερού, η οποία βέβαια επηρεάζεται από τα επίπεδα υγρασίας της αιμόσφαιρας.⁴ Υπενθυμίζεται πως η διακίνηση του νερού στα κυτταρικά διαμερίσματα δεν μεταβάλλει μόνιμα το περιεχόμενο του δέρματος σε νερό, ενώ υπάρχει επίπεδο κορεσμού ενυδάτωσης οπότε οι ποσότητες του εισερχομένου νερού είναι μικρότερες όσο περισσότερες είναι οι εφαρμογές μιας κρέμας στη διάρκεια μιας μέρας.¹

1. ΦΡΑΓΜΟΣ ΚΕΡΑΤΙΝΗΣ

Κεντρικό ρόλο στη διασφάλιση της φυσιολογικής κατανομής του νερού παίζει η ποιότητα του "φραγμού κερατίνης", η λειτουργική επάρκεια δηλαδή της κερατίνης στιβάδας της επιδερμίδας, στην επίτευξη της οποίας συμμετέχουν:⁵

1. Η φυσιολογική διαδικασία κερατινοποίησης-απόπλωσης. Όταν οι διαδικασίες αυτές διαταραχθούν, ο φραγμός κερατίνης δε λειτουργεί επαρκώς. Π.χ. στη ψωρίαση όπου υπάρχει ελαττωματική κερατινοποίηση, παρατηρείται το φαινόμενο διάφορες ουσίες όπως η ανθραλίνη και η κορτιζόνη να διέρχονται ταχύτερα στο δέρμα των βλαβών από ότι στο υγιές περιβλαβικό,⁶ γεγονός που επιτρέπει την εφαρμογή της "σύντομης εφαρμογής" θεραπείας ("short contact treatment") στους ασθενείς αυτούς.⁷ Επιπρόσθετο λόγο και πρώτο σημείο αφυδάτωσης του δέρματος αποτελεί ο μειωμένος ρυθμός ανανέωσή του.⁸

2. Η περιεκτικότητα της κερατίνης στιβάδας σε φυ-

σιολογικούς υδατικούς παράγοντες (Natural Moisturizing Factors, NMFs). Οι παράγοντες αυτοί αποτελούν το 30% της κερατίνης και συνιστούν το κυριότερο υγρόφιλο και υγροσκοπικό συστατικό της. Το μεγαλύτερο ποσοστό των NMFs αποτελείται από ελεύθερα αμινοξέα (40%). Οι NMFs επηρεάζουν καθοριστικά την ικανότητα κατακράτησης του νερού από την κερατίνη.⁹ Αυτή ωστόσο επηρεάζεται από τη σχετική υγρασία. Αν η κερατίνη έχει μικρό ποσό NMF, μπορεί να κατακρατήσει σημαντικά ποσοστά νερού μόνο σε σχετική υγρασία 100%, κάτι που σπάνια συμβαίνει.¹

3. Τα λιπίδια της κερατίνης στιβάδας, τα οποία λειτουργούν ως φραγμός και τα οποία ενώ αποτέλουν την είσοδο πολλών χημικών ουσιών στο δέρμα, αποτελούν ταυτόχρονα την πύλη εισόδου των περισσότερων τοπικά χορηγούμενων παραγόντων.¹⁰

Η ποιοτική λειτουργία του φραγμού κερατίνης έχει μεγάλη σημασία, καθώς διασφαλίζει τον περιορισμό των απωλειών ύδατος και περιορίζει την είσοδο βλαπτικών ουσιών από το περιβάλλον.¹¹

1.α Εκτίμηση της λειτουργίας του φραγμού κερατίνης. Μέτρηση της ενυδάτωσης της κερατίνης

Πολύτιμο δείκτη για την εκτίμηση της επαρκούς λειτουργίας του φραγμού κερατίνης αποτελεί η μέτρηση της διαδερμικής απώλειας του ύδατος (Trans-Epidermal Water Loss, TEWL). Η μέτρηση της TEWL είναι εφικτή με πολλές μεθόδους. Συνηθέστερη είναι η χρήση εξατμισιομέτρου (Evaporimeter EP1), με το οπόιο, σε κατάλληλο περιβάλλον υγρασίας και μετά από επαφή ειδικού αγωγού (diode probe) στο δέρμα, μετράται η εξάτμιση του νερού ανά έκταση επιφανείας σε 30 και σε 70 δευτερόλεπτα.¹² Με μία άλλη μέθοδο, η εκτίμηση της TEWL γίνεται μέσω της αυξημένης ερεθιστικότητας του δέρματος μετά από εφαρμογή διαλύματος lauryl sulfate 14%.¹³ Η πλέον αντικειμενική παρατήρηση επιτυγχάνεται με τη χρήση του laser Doppler ροομέτρου.¹⁴ Σίμερα, ο υπολογισμός της TEWL είναι εφικτός με τη χρήση MRI.¹⁵

Η ενυδάτωση της κερατίνης αποτελεί διαφορετικό υπολογίσιμο παράγοντα, ο οποίος μετράται με τη χρήση του κερατινομέτρου (Corneometer CM-820), μέσω του υπολογισμού της πλεκτρικής χωρητικότητας του δέρματος (electrical capacitance), δηλαδή της πλεκτρικής αγωγιμότητάς του σε ρεύμα υψηλής συχνότητας (3,5 Hz). Η φασματοσκοπία αποτελεί

την πλέον εξελιγμένη τεχνική για τη μέτρηση της ενυδάτωσης της κερατίνης.¹⁶

2. ΕΗΡΟ ΔΕΡΜΑ

Η εμφάνιση ξηρού δέρματος αποτελεί μια ιδιαίτερη συνθήσιμη παθολογική κατάσταση, καθώς επηρεάζει το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, κυρίως σε μεγαλύτερες πλικίες. Η εμφάνιση ξηρού δέρματος προκαλείται από διαταραχή της λειτουργίας του φραγμού κερατίνης και από μείωση των υδατανθράκων και των πρωτεΐνων που κατακρατούν νερό στην επιδερμίδα.¹⁷

Οι πρόδρομες βλάβες χαρακτηρίζονται κλινικά από ερυθρορόδινο χρώμα και παρουσία ρωγμών. Αυτές αναπτύσσονται κατά μήκος των φυσιολογικών αυλάκων του δέρματος, τις οποίες και βαθαίνουν. Η επιφάνεια του δέρματος γίνεται τραχεία και ανώμαλη και εάν η ξηρότητα παραμείνει, αρχίζει το δέρμα να απολεπίζεται. Οι ρωγμές συνεχίζουν να γίνονται βαθύτερες, εξελίσσονται σε διαβρώσεις και φτάνουν στην εμφάνιση τριχοειδικών μικροαιμορραγιών. Συχνά είναι η παρουσία κνησμού, πολλές φορές έντονου, και οι συνακόλουθες εκδορές και επιμολύνσεις.

Η εμφάνιση ξηρού δέρματος επάγεται από πλήθος παραγόντων και οπωσδήποτε συνδέεται με τη γήρανση των δερματικών κυττάρων, η οποία προκαλεί ποικίλες ανατομικές και λειτουργικές διαταραχές του δέρματος και των εξαρτημάτων του.¹⁸ Άλλοι επιβαρυντικοί παράγοντες είναι οι κλιματολογικές συνθήκες με χειρότερη εποχή το χειμώνα και καλύτερη το καλοκαίρι, τα κλιματιστικά,¹⁸ η ακτινοβολία, το κρύο, η ζέστη, ο απιός, χημικές ουσίες όπως οι διαλύτες, τα αφρίζοντα αλκαλικά σαπούνια, οι ισχυρά επιφανειοδραστικές ουσίες και οι θεραπείες με ρετινοειδή.

Παθολογικές καταστάσεις που συνδέονται με την εμφάνιση ξηρού δέρματος είναι η έλλειψη ψευδαργύρου και των απαραίτητων λιπαρών οξέων, η προχωρημένη σταδίου νεφρική ανεπάρκεια, ο υποθυρεοειδισμός, ο σακχαρώδης διαβήτης, η ΉIV λοίμωξη, και πολλοί κακοήθεις όγκοι.^{18,19} Επίσης οι ασθενείς με ατοπική προδιάθεση αντιμετωπίζουν πρόβλημα ξηρού δέρματος, ενώ η ελλιπής ενυδάτωση αποτελεί σύνθετη εύρημα στην ατοπική δερματίτιδα.²⁰

2a. Αντιμετώπιση ξηρού δέρματος

Γενικά

Στην αντιμετώπιση του ξηρού δέρματος, βασική

αρχή αποτελεί ο σεβασμός του δερματικού οικοσυστήματος, το οποίο αποτελείται από τις επιπολής στιβάδες της κερατίνης, το Ph, το υδρολιπιδικό φίλμ και τη σαπροφυτική χλωρίδα του δέρματος.

Έτοιμη κατά τη περιποίηση του δέρματος, είναι απαραίτητο να λαμβάνεται μέριμνα ώστε η επιφάνεια να καθαρίζεται χωρίς να ερεθίζεται ή να τραυματίζεται και να διασφαλίζεται η αποφυγή λοιμώξεων χωρίς να αποστειρώνεται και η σαπροφυτική χλωρίδα. Για το οποίο αυτό πρέπει να χρησιμοποιούνται καθαριστικά με pH 5,5-7,0 και να εφαρμόζονται υπερηλιπαντικά προϊόντα (surgraissants) και εφυγραντικές ουσίες (humectants).²¹

Παράγοντες που χρησιμοποιούνται για την "ενυδάτωση" της επιδερμίδας

Όπως προαναφέρθηκε η χρήση παραγόντων για την "ενυδάτωση" της επιδερμίδας είναι ιδιαίτερη εκτεταμένη. Αναφερόμενοι στις ουσίες αυτές, πολλοί χρησιμοποιούν τον όρο "ενυδατικές ουσίες". Ωστόσο, ο όρος αυτός είναι μάλλον αδόκιμος ιατρικά, καθώς οι παράγοντες αυτοί δεν ενεργούν αναγκαστικά "προσθέτοντας" νερό στο δέρμα. Ο διεθνής όρος moisturizer, ο οποίος ερμηνεύεται ως "παράγοντας που περιορίζει την ξηρότητα της επιδερμίδας" είναι μάλλον πιο ορθός.²²

Οι ουσίες που χρησιμοποιούνται διατηρούν και αυξάνουν την περιεκτικότητα της επιδερμίδας σε νερό, βοηθούν στην αποκατάσταση του φραγμού κερατίνης, ελαττώνουν την TEWL και εν γένει διατηρούν την ελαστικότητα και την εμφάνιση της επιδερμίδας. Διακρίνονται σε παράγοντες που έχουν υγροσκοπικές ιδιότητες (υγροσκοπικές ουσίες, humectants), σε παράγοντες που περιορίζουν τη διαδερμική απώλεια ύδατος (φιλμογενή προϊόντα, occlusives) και σε παράγοντες που έχουν μαλακτικές ιδιότητες (μαλακτικά της επιδερμίδας, emollients).

a) Υγροσκοπικές ουσίες

Οι ουσίες αυτές δρουν στην επιδερμίδα προσελκύοντας νερό τόσο από το χόριο, όσο και από το εξωτερικό περιβάλλον σε συνθήκες αυξημένης υγρασίας

Οι υγροσκοπικές ουσίες που χρησιμοποιούνται είναι:

1. Φυσιολογικοί υδατικοί παράγοντες (Natural Moisturizing Factors, NMFs).

Οι παράγοντες αυτοί, όπως προαναφέρθηκε, αποτελούν το 30% της κερατίνης και συνιστούν το κυριότερο υγρόφιλο και υγροσκοπικό συστατικό της. Το μεγαλύτερο ποσοστό των NMFs αποτελείται από έλευθερα αμινοξέα (40%).⁹ Προέρχονται από την προφίλαγ-

γρίνη, πρωτεΐνη που συντίθεται από την κοκκώδη στιβάδα της επιδερμίδας.¹ Οι προστιθέμενοι στο δέρμα μέσω καλλυντικών NMFs έχουν περιορισμένη 1κανότητα προσκόλλησης στην κερατίνη και η πρόσκαιρη, έστω, ελαστικότητα που προσφέρουν εξαρτάται και από το χροστιμοποιούμενο έκδοχο. Οι συνηθέστερα χροστιμοποιούμενες ουσίες της κατηγορίας αυτής είναι **το πυρολλιδονοκαρβοξυλικό οξύ (PCA)** σε συγκέντρωση 3-5%, **η ουρία** σε συγκεντρώσεις κάτω του 10% και το **γαλακτικό οξύ** 1διαίτερα με τη μορφή των αλάτων του σε συγκεντρώσεις 5-14%.^{1,22}

2. **Πολυόλες.** Είναι 1διαίτερα αποτελεσματικές υγροφιλικές ουσίες λόγω του μικρού μοριακού βάρους και του αριθμού των υδροξυλικών ομάδων που διαθέτουν. Ανάμεσα στις πολυόλες, πρωτεύουσα θέση έχει η **γλυκερόλη** σε συγκέντρωση 3-10%.²³ Λιγότερο σημαντική είναι η **σορβιτόλη**. Η **προπυλενική** και η **νεοπενθυλενική γλυκόλη** διευκολύνουν επιπλέον και τη διείσδυση ουσιών στο δέρμα, με συνιστώμενη πυκνότητα για ενυδάτωση κάτω του 10%.²²
3. Μακρομόρια όπως οι **γλυκοζαμινογλυκάνες**, (GAGs, π.χ. υαλουρονικό οξύ) και οι **πρωτεογλυκάνες**. Οι παράγοντες αυτοί ππτοματοποιούνται, δεν διέρχονται το δερματικό φραγμό και έχουν βραχεία ενυδατική δράση.²⁴
4. Τα **Λιποσωμάτια** αποτελούν φυσαλιδώδεις σχηματισμούς από αμφίφιλα (υδρόφιλα και λιπόφιλα) μόρια με πρώτη ύλη τα φωσφολιπίδια (σόγια, κρόκος αυγού), τις σφιγγομυελίνες ή τη χοληστερόλη. Τα **νιοσωμάτια** αποτελούν νεότερες μορφές λιποσωματίων τα οποία, έχουν την 1κανότητα να διαχέονται στις βαθύτερες στιβάδες του δέρματος.²⁵
5. Λυοτρόπες ουσίες με αμφίφιλη δραστηριότητα. Οι κυριότερες ουσίες της κατηγορίας αυτής είναι η **λανολίνη** και τα **κεραμίδια**. Η λανολίνη χροστιμοποιείται κυρίως ως έκδοχο καλλυντικών με άριστη μαλακτική δράση αλλά περιορισμένη 1κανότητα διείσδυσης λόγω του μικρού φάσματος διάχυσης. Τα κεραμίδια αποτελούν φυσιολογικά συστατικά των λιπιδίων της επιδερμίδας, διακρίνονται σε έξι ομάδες και είναι ο παράγοντας "κλειδί" για την ενυδάτωση των φυσιολογικού δέρματος.²⁶

β) Φιλμογενή προϊόντα

Τα προϊόντα της κατηγορίας αυτής δρουν κυρίως δημιουργώντας υδρόφιβο αποφρακτικό λιπιδικό φραγμό (φιλμ) επάνω από την επιδερμίδα και επι-

πλέον ενισχύουν τη συνοχή των επιδερμιδικών κερατινοκυττάρων. Τελικά, επιτυγχάνουν τη μείωση της διαδερμικής απώλειας ύδατος (TEWL).²²

Η μορφή με την οποία συνίθωση χορηγούνται είναι αυτή του γαλακτώματος λαδιού σε νερό (o/w). Μετά την εξάτμιση της υγρής φάσης παραμένει η ελαιώδης, η οποία αποτελείται από:

1. **Υδρογονάνθρακες**, με σημαντικότερο εκπρόσωπο τη **βαζελίνη**, η οποία είναι και ο πλέον αποτελεσματικός παράγοντας της κατηγορίας αυτής επιτυγχάνοντας μείωση της TEWL σε ποσοστό μέχρι και πάνω από 98%.²⁷
2. **Φυσικά έλαια**, πλούσια σε πολυακόρεστα λιπαρά οξέα²²
3. **Λιπαρές αλκοόλες**³
4. **Κηροί**²⁶
5. **Λανολίνη**, συχνά χροστιμοποιούμενη ουσία που αποτελεί μίγμα εστέρων, διεστέρων και υδροξεστέρων μεγάλου μοριακού βάρους και η οποία, όπως προαναφέρθηκε εμφανίζει και υγροσκοπικές 1διότητες.
6. **Σιλικόνη**, η οποία είναι 1διαίτερα χρήσιμη ως στυπικό μαλακτικό στα λιπαρά δέρματα.²²

Σήμερα, υπάρχουν διαθέσιμα και τα νεότερα τριπλά γαλακτώματα με διπλή γαλακτωματοποίηση (o/w/o, w/o/w), τα οποία προσφέρουν υψηλότερο βαθμό προστασίας από τη διαδερμική απώλεια ύδατος.²⁶

Η σημασία του λιπιδικού φίλμ στην "ενυδάτωση" της επιδερμίδας φαίνεται από το γεγονός ότι τα λιπαρά δέρματα έχουν τη 1κανότητα να συγκρατούν περισσότερο νερό. Αυτό προκύπτει και από τα σχετικά καλά αποτελέσματα που επιτυγχάνονται με τη χρήση των κρεμών που περιέχουν **δεϋδροεπανδροστερόν (DEHA)**, η οποία αφού μεταβολιστεί διεγείρει την παραγωγή σμήγματος από τους σμηγματογόνους αδένες. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν βρέθηκε να υπάρχει συσχέτιση ανάμεσα στη δραστηριότητα των σμηγματογόνων αδένων και την παρουσία ξηρού δέρματος. Εξάλλου, η φόρμουλα παρασκευής των φυματισμένων κινέζικων ενυδατικών κρεμών περιλαμβάνει κυρίως λιπαρές ουσίες, όπως φωσφολιπίδια, σφιγγομυελίνες, γλυκοσφιγγολιπίδια, κεραμίδια, τριγλυκερίδια, ελεύθερες στερόλες και λιπαρά οξέα.

γ) Μαλακτικά της επιδερμίδας

Οι παράγοντες της κατηγορίας αυτής βοηθούν την επιδερμίδα να είναι ελαστική, απαλή και λεία. Δρουν γεμίζοντας τα ανατομικά κενά που δημιουργούνται από την ελαπτωματική απόπτωση των κερατι-

νοκυτιάρων, έχουν όμως επίδραση και στη λειτουργία του φραγμού κερατίνης (φιλμογενής δράση).²⁶

Σημαντικότεροι παράγοντες της κατηγορίας αυτής είναι:

1. **Πολυακόρεστα λιπαρά οξέα (PUFA), με κυριότερους εκπροσώπους το λινολεϊκό και το λινολενικό οξύ.**²⁸
2. **Λιπαρά οξέα μακράς αλύσου, ακόρεστα στις θέσεις ω3 και ω6 (προσταγλανδίνες).**²⁹

Οι παράγοντες αυτοί είναι ιδιαίτερα χρήσιμοι στην αντιμετώπιση του ενδογενούς και του επίκτηπου ξηρού δέρματος καθώς επίσης και του μετεμπονηπαυσιακού ξηρού δέρματος.²⁸

3. ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

Πρέπει να τονιστεί ότι τα διαθέσιμα στο εμπόριο προϊόντα μπορεί να περιέχουν περισσότερους από έναν παράγοντας από αυτούς που προαναφέρθηκαν και καθένα από αυτά περιέχει και κάποιο ή κάποια έκδοxa. Η ανάμιξη παραγόντων διαφορετικών κατηγοριών μπορεί να έχει συνεργική δράση και τα έκδοxa που χρησιμοποιούνται είναι δυνατό να επηρεάσουν τη σταθερότητα και την γένει των φαρμακοκινητικές και φαρμακοδυναμικές ιδιότητες των ενεργών συστατικών. Για παράδειγμα, η ανάμιξη μιας εφυγραντικής ουσίας με μια άλλη με φιλμογενή δράση έχει συνήθως ευεργετικότερα αποτελέσματα στην αντιμετώπιση του ξηρού δέρματος από ότι η μονοθεραπεία με έναν από τους δύο παράγοντες. Επιπλέον, η θεραπεία που θα επιλεγεί θα πρέπει να είναι εξατομικευμένη, ανάλογα τόσο με τον τύπο του δέρματος (λιπαρό, φυσιολογικό, ξηρό), όσο και με το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα (π.χ. όταν ο στόχος είναι η βελτίωση της πλαστικότητας του δέρματος, τότε προτείνονται σκευάσματα πλούσια σε λιπίδια³⁰). Τέλος, θα πρέπει σε κάθε περίπτωση που είναι εφικτό να αποφεύγονται σκευάσματα που περιέχουν ερεθιστικά συστατικά.

4. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Οι πλέον σημαντικές οδηγίες για την περιποίηση του ξηρού δέρματος περιλαμβάνουν:

- Αποφυγή ασβεστούχου νερού, χρήση μη σαπωνούχων καθαριστικών.
- Καλό και προσεκτικό ξέπλυμα με χλιαρό ή κρύο νερό.

- Στέγνωμα του δέρματος χωρίς τρίψιμο. Προτείνεται η ελαφρά σπόγγιση και ενώ το δέρμα είναι ελαφρά βρεγμένο η εφαρμογή λιπιδικών ουσιών (π.χ. babyoil ή ο/w).
- Κατανάλωση τουλάχιστον 1,5 λίτρου νερού προσώπως.
- Αποφυγή ισχυρών θερμικών και πλιακών ερεθισμών.
- Διατήρηση υγρού περιβάλλοντος με υγραντήρες ή οικιακά φυτά.

5. ΕΝΥΔΑΤΩΣΗ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΥΣ

Το δέρμα ορισμένων πληθυσμιακών ομάδων χρειάζεται ιδιαίτερη αντιμετώπιση.

Αντίθετα με ότι μερικοί πιστεύουν, η επιδερμίδα των παιδιών διαθέτει μικρότερες ποσότητες νερού και φυσιολογικών υδατικών παραγόντων (NMFs) από ότι των ενηλίκων. Είναι επομένως απαραίτητη η αποφυγή ερεθισμού του δέρματος με ισχυρά σαπούνια και επιβάλλεται η τακτική χρήση ενυδατικών κρεμών.

Η περιποίηση του δέρματος των πλικιωμένων αποκτά ολοένα και μεγαλύτερη σημασία, καθώς αυτά η πλικιακή ομάδα αυξάνεται συνεχώς και υπολογίζεται ότι σε μερικά χρόνια θα αποτελεί το 1/3 του πληθυσμού. Το δέρμα των πλικιωμένων εμφανίζει φυσιολογικά επίπεδα διαδερμικής απώλειας ύδατος (TEWL), αλλά μειωμένη δερματική ενυδάτωση, καθώς είναι λεπτότερο και περιέχει λιγότερα κεραμίδια. Συνεπώς, η ικανότητα αναστροφής της αλκαλινοποίησης είναι μειωμένη στο δέρμα των πλικιωμένων. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να χρησιμοποιούνται αντισάπωνες ή σαπούνια με γλυκερόλη και λιπαρά οξέα, ή εφόσον αυτά δε γίνονται ανεκτά, σημαντική βοήθεια προσφέρει η χρήση λεπτού λιπιδικού φιλμι μετά το πλύσιμο. Η εφαρμογή σημηγατικών λιπidiών στο απολιπωμένο δέρμα έχει διαπιστωθεί ότι δε βελτιώνει τη διαταραχθείσα λειτουργία κατακράτησης νερού. Αντίθετα, η εφαρμογή κεραμιδίων επιφέρει ανάνηψη της συνεκτικής λειτουργίας της επιδερμίδας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Μουλοπούλου-Καρακίτου Κ, Ρηγόπουλος Δ, Στρατηγός Ι.Δ.. Ενυδάτωση. In: Μουλοπούλου-Καρακίτου Κ, Ρηγόπουλος Δ, Στρατηγός Ι.Δ.(eds) Καλλυντικά. Συστατικά και

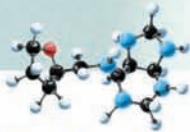
- Εφαρμογές. Εκδόσεις Βίτα, 2η έκδοση, Αθήνα, 1998, σελ. 194-196, 598-600.
2. Vogel CA, Balkrishnan R, Fleischer AB, Cayce KA, Feldman SR. Over-the-counter topical skin products -- a common component of skin disease management. *Cutis* 2004; 74:55-67.
 3. Lynde CW. Moisturizers: what they are and how they work. *Skin Therapy Lett* 2001; 6:3-5.
 4. Rawlings AV, Harding CR. Moisturization and skin barrier function. *Dermatol Ther*. 2004; 17: 43-8 (Review)
 5. Johnson AW. Cosmeceuticals: Function and the skin barrier. In: Draelos ZD, (eds). Procedures in cosmetic dermatology series: cosmeceuticals. 2005, 1st ed. Philadelphia: Elsevier, 97-102.
 6. Segré JA. Epidermal barrier formation and recovery in skin disorders. *J Clin Invest*. 116(5):1150-8. Review. (2006 May)
 7. Χαϊδεμένος Γ, Χριστοφορίδης Π, Καρακατσάνης Γ, και συν. Ολοσωματική σύντομη επάλευψη ανθραλίνης στην Ψωρίαση. Θεραπεία στο σπίτι. Ελλ. Επιθ. Δερμ. Αφρ 1991, 2:263-7.
 8. Makrantonaki E, Zouboulis CC. Molecular mechanisms of skin aging: state of the art. *Ann NY Acad Sci* 2007; 1119: 40-50.
 9. Marty JP. NMF and cosmetology of cutaneous hydration. *Ann Dermatol Venereol* 2002; 129:131-6.
 10. Pinsky PM, van Osdol WW. Multiscale modeling framework of transdermal drug delivery. *Ann Biomed Eng*. 2009; 37:1217-29.
 11. Hadgraft J, Lane ME. Transepidermal water loss and skin site: a hypothesis. *Int J Pharm*. 2009; 373:1-3.
 12. Pinnagoda J, Tupker RA, Agner T, Serup J. Guidelines for transepidermal water loss (TEWL) measurement. A report from the Standardization Group of the European Society of Contact Dermatitis. *Contact Dermatitis*. 1990; 22:164-78.
 13. Rogiers V, EEMCO Group. EEMCO guidance for the assessment of transepidermal water loss in cosmetic sciences. *Skin Pharmacol Appl Skin Physiol*. 2001; 14:117-28.
 14. Serup J. Bioengineering and the skin: from standard error to standard operating procedure. Review. *Acta Derm Venereol Suppl (Stockh)*. 1994; 185:5-8.
 15. Shah JH, Zhai H, Maibach HI. Comparative evaporimetry in man. *Skin Res Technol*. 2005; 11:205-8.
 16. Pittet JC, Beau P. Biophysical measurement of cutaneous hydration in vivo Review. *Ann Dermatol Venereol*. 2002; 129:123-30.
 17. Tagami H. Functional characteristics of the stratum corneum in photoaged skin in comparison with those found in intrinsic aging. Review. *Arch Dermatol Res*. 2008; 300:S1-6.
 18. Davies A. Management of dry skin conditions in older people. Review. *Br J Community Nurs*. 2008; 13:250, 252, 254-7.
 19. Singh F, Rudikoff D. HIV-associated pruritus: etiology and management. *Am J Clin Dermatol*. 2003; 4:177-188.
 20. Ahuja A, Land K, Barnes CJ. Atopic dermatitis. *South Med J*. 2003; 96:1068-72.
 21. Summers RS, Summers B, Chandar P, Feinberg C, Gurskey R, Rawlings AV. The effect of lipids with and without humectant on skin xerosis. *J Soc Cosmet Chemists* 1996; 47:39.
 22. Kraft JN, Lynde CW. Moisturizers: what they are and a practical approach to product selection. *Skin Therapy Lett*. 2005; 10:1-8.
 23. Fluhr JW, Darlenski R, Surber C. Glycerol and the skin: holistic approach to its origin and functions. *Br J Dermatol*. 2008; 159:23-34.
 24. Weindl G, Schaller M, Schafer-Korting M, Korting HC. Hyaluronic acid in the treatment and prevention of skin diseases: molecular biological, pharmaceutical and clinical aspects. *Skin Pharmacol Physiol*. 2004; 17:207-13.
 25. Schmid MH, Korting HC. Liposomes for atopic dry skin: the rationale for a promising approach. *Clin Investig*. 1993; 71:649-53.
 26. Machado M, Bronze MR, Ribeiro H. New cosmetic emulsions for dry skin. *J Cosmet Dermatol*. 2007; 6:239-42.
 27. Loden M. Role of topical emollients and moisturizers in the treatment of dry skin barrier disorders. *Am J Clin Dermatol*. 2003; 4:771-88.
 28. Loden M, Andersson AC. Effect of topically applied lipids on surfactant-irritated skin. *Br J Dermatol* 1996; 134:215-20.
 29. Mao-Qiang M, Brown BE, Wu-Pong S, Feinglod KR, Elias PM. Exogenous non-physiologic vs physiologic lipids. Divergent mechanisms for correction of permeability barrier dysfunction. *Arch Dermatol* 1995; 131:809-16.
 30. Jemec GB, Wulf HC. Correlation between the greasiness and the plasticizing effect of moisturizers. *Acta Derm Venereol* 1999; 79:115-7.

Απληστογραφία: Γ. Χαϊδεμένος

Νοσοκομείο Αφροδισίων και Δερματικών
Νόσων Θεσσαλονίκης
Δελφών 124, 54643 Θεσσαλονίκη
E-mail: cgjorgos@otenet.gr

Chronoderm

Προληπτική και επανορθωτική δράση ενάντια στα σημάδια γήρανσης και φωτογήρανσης της ευαίσθητης επιδερμίδας

N⁶- Furfuryladenine

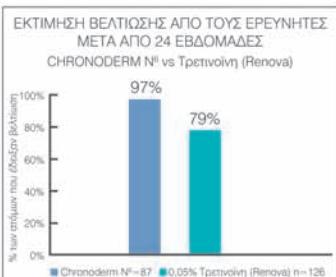
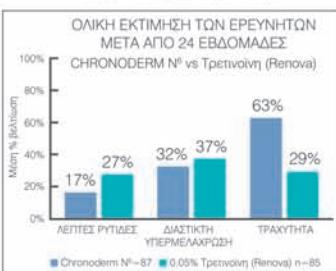
Καινοτόμο μόριο με πρωτοποριακό μηχανισμό δράσης κατά της γήρανσης που παρέχει υψηλή ασφάλεια και ανοχή. Ανήκει στις κυτοκινίνες, μία ομάδα φυτικών παραγόντων ανάπτυξης.

Δεν περιέχουν άρωμα
Προϊόντα υποαλλεργικά
Μη φαγεωσαρογόνα
Κλινικά και οφθαλμολογικά ελεγμένα

Κλινική Μελέτη* 48 εβδομάδων σε 96 άτομα με φωτογηρασμένο δέρμα

Σύγκριση αποτελεσμάτων της Chronoderm N⁶ Furfuryladenine (0,1% N⁶-Furfuryladenine) vs Τρεπινοΐνη (Renova)

*COSMETIC DERMATOLOGY
September 2002, volume 15, No. 9

Πρωτοποριακός μηχανισμός δράσης

- Δρα στο βάθος των κυττάρων και καθυστερεί τις μεταβολές που συμβάλλουν στην γήρανσή τους.
- Προστατεύει το DNA και τις πρωτεΐνες των κυττάρων από την οξειδωτική δράση των ελεύθερων ριζών.

Υψηλή ασφάλεια και ανοχή

- Διατηρείται σταθερό και δεν οξειδώνεται ακόμη και σε υψηλές θερμοκρασίες.
- Δεν προκαλεί πρόωρη απόπτωση των κυττάρων.
- Δεν διεγείρει περαιτέρω τον πολλαπλασιασμό των κυττάρων.

Τα προϊόντα Chronoderm N⁶:

- Επανορθώνουν τα σημάδια γήρανσης (φωτογήρανση και χρονογήραση).
- Μειώνουν τις λεπτές γραμμές, τις ρυτίδες και τις κηλίδες γήρανσης.
- Μειώνουν την τραχύτητα και βελτιώνουν την φωτεινότητα του χρώματος της επιδερμίδας.
- Ενυδατώνουν και αποκαθιστούν τον προστατευτικό φραγμό της επιδερμίδας.
- Για όλες τις επιδερμίδες. Ιδανικά για τις ευαίσθητες "μη ανεκτικές" επιδερμίδες στα ρετινοειδή και τα AHA.
- Μπορούν να χρησιμοποιηθούν τους μήνες με έντονη ηλιοφάνεια, χωρίς τον κίνδυνο εμφάνισης φωτοευαίσθησίας.

Ακμή; κοινή ή ροδόχρους

...βγές ξανά στο φώς!

Νέα
μορφή
Gel 15% 50gr

Skinoren®
σράση που διαρκεί

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

1. ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ Skinoren γέλη 15%

2. ΠΙΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ 1 γέλης Skinoren 15% περιέχει 0,15 g (15%) αζελαικού οξέος.

Έκδοxa: 1 mg βενζοικό οξύ (E2210) / g γέλης 1,12 g Πρωτιλενούλικόν / g γέλης. Για τον πλήρη κατάλογο των εκδόχων, βλ. παράγραφο 6.1. 3. ΦΑΡΜΑΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΟΡΦΗ Γέλη Λευκή έως υποκίτρινη αδιαράντη γέλη. 4. ΚΛΙΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ 4.1.6 ερεπτικές ενδείξεις Για την ανακούφιση από την ηπατική μέτριας βαρύτητας βλαπτικού πλυκτανώδους ροδόχρου ακμής. 4.2 Δυσολογία και τρόπος χορήγησης Η γέλη Skinoren 15% ενδεικνύεται μόνο για δερματική χρήση. Πριν την εφαρμογή της γέλης Skinoren 15%, το δέρμα πρέπει να καθαρίζεται καλά με νερό και να στεγνώνεται. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ένα ήπιο καθαριστικό δέρματος. Η γέλη Skinoren 15% πρέπει να εφαρμόζεται με φειδό στην προσθετική περιοχή του δέρματος δύο φορές την ημέρα (το πρωί και το βράδυ) και να εντριβεται απολύ. Περίπου 0,5 g = 2,5 cm γέλης είναι επαρκή ποσότητα για όλη την περιοχή του προσώπου. Δεν πρέπει να χρησιμοποιείται στεγανή κάλυψη ή επικάλυψη μέχρι τα χέρια πρέπει να πλένονται μετά την εφαρμογή της γέλης. Είναι σημαντικό να χρησιμοποιείται τη γέλη Skinoren 15% χωρίς διακοπή κατά τη διάρκεια όλης της περιόδου θεραπείας. Σε περίπτωση ερεθισμού του δέρματος (δείτε 4.8 "Ανεπιθύμητες ενέργειες"), πρέπει να μειωνεται η ποσότητα της γέλης Skinoren 15% μεταξύ της γέλης Skinoren 15% σε μια φορά την ημέρα μέχρι να υποχωρήσει ο ερεθισμός. Αν είναι απαραίτητο, θα πρέπει να διακοπεί προσωρινά η θεραπεία για λίγες ημέρες. Η διάρκεια χρήσης της γέλης Skinoren 15% ενδέχεται να ποικιλέψει από άτομο σε άτομο και εξαρτάται επίσης από τη σοβαρότητα της δερματικής διαταραχής.

Ακμή: Γενικά, μια σαρής βελτίωση γίνεται σράση εντός 4 εβδομάδων. Για να έχετε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα, η γέλη Skinoren 15% μπορεί να χρησιμοποιείται επί αρκετούς μήνες, σύμφωνα με το κλινικό αποτέλεσμα. Εάν δεν παρουσιαστεί βελτίωση μετά από 1 μήνα ή εάν εμφανίζεται επιδεινώνων της ακμής, η χρήση της γέλης Skinoren 15% πρέπει να διακόπτεται και να λαμβάνονται υπόψη άλλες θεραπευτικές μέθοδοι.

Ροδόχρους ακμή: Εγχωνο παραπτήρης σημαντικά αρχικά θεραπευτικά αποτελέσματα μετά από 4-8 εβδομάδες θεραπείας. Για να έχετε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα, η γέλη Skinoren 15% μπορεί να χρησιμοποιηθεί επί αρκετούς μήνες, σύμφωνα με το κλινικό αποτέλεσμα.

Η γέλη Skinoren 15% δεν συνιστάται για χρήση σε παιδιά ή γυναίκες κάτω των 12 ετών λόγω ελλειψης δεδουλών για την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητά της. 4.3 Αντενδερμικά σημείωματα από δραστική ουσία ή σε κάπιο από τα έκδοχα, παρακαλούμε ανατρέξτε στην παράγραφο 6.1 Κατάλογος εκδόχων. 4.4 Ειδικές προειδοποιήσες και προφυλάξεις κατά τη χρήση Για την επεισοδική χρήση μόνο. Η γέλη Skinoren 15% περιέχει βενζοικό οξέος της γέλης Skinoren 15% δεν αναμένονται ποιοσεδήποτε αλληλεπιδράσεις από τα επί μέρους συστατικά, οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν δυσμενάς την ασφάλεια του προϊόντος. Σε καμιά από τις ελλεγόμενες κλινικές μελέτες δεν παρατηρήθηκαν αλληλεπιδράσεις, ειδικά για το φάρμακο αυτό. 4.5 Κύπρη και γαλούχια Στοιχεία από περιορισμένο αριθμό κυτταρών (n = 2) που εκτέθηκαν στο φάρμακο δεν υποδεικνύουν ανεπιθύμητες ενέργειες του αζελαικού οξέος στην κύπρη ή στην υγεία του εμβρύου ή του νεογέννητου. Προς το παρόν δεν υπάρχουν άλλα διαθέσιμα επιδοματικά στοιχεία. Μελέτες σε ζώα δεν υποδεικνύουν αμέσως βλαβερές επιδράσεις στην κύπρη, στην ανάπτυξη του εμβρύου, στον τοκετό ή τη μεταγεννητική ανάπτυξη.

Θα πρέπει να δινέται προσοχή, όταν συνταγογραφείται σε σγκόνια γυναίκες. Τα βρέφη δεν πρέπει να έρχονται σε επαφή με το δέρμα / τους μαστούς που έχει εφαρμοστεί το αζελαικό οξύ. Η ποσότητα του αζελαικού οξέος που είναι πιθανό να μεταφέρεται ανά ημέρα κατά τη διάρκεια του θηλασμού είναι αμελητέα και δεν ενέχει οποιονδήποτε κίνδυνο για το βρέφος. 4.7 Επιδράσεις στην ικανότητα οδήγησης και χειρισμού μηχανών

Η γέλη Skinoren 15% δεν έχει καμιά επίδραση στην ικανότητα οδήγησης και χειρισμού μηχανών. 4.8 Ανεπιθύμητες ενέργειες Σε κλινικές μελέτες που πειριελάμβαναν 269 ασθενείς με ακμή που έλαβαν θεραπεία με γέλη Skinoren 15% έως και για 4 μήνες και 457 ασθενείς με ροδόχρου ακμή που έλαβαν θεραπεία με γέλη Skinoren 15% έως και για 15 εβδομάδες, αναφέρθηκαν μόνο δερματικές ανεπιθύμητες ενέργειες που σχετίζονται με τη θεραπεία. Στην πλειονότητα των πειριτώνων τα συμπτώματα ήταν ήπιας έως μέτριας μορφής. Η συχνότητα των δερματικών ανεπιθύμητων ενέργειών μεβάμαια με την πρόσοδο της θεραπείας. Το φάρμακο των δερματικών ανεπιθύμητων ενέργειών που σχετίζονται με τη γέλη Skinoren 15% ήταν παρόμοιο στην ακμή και τη ροδόχρου ακμή.

Συχνότητα

Πολύ συχνές
(≥ 1/10)

Ακμή

αίσθημα καύσου / νυγμού

Συχνές

(≥ 1/100, < 1/10)

κνημός, ερύθημα

ερεθισμός του δέρματος, Εηροδερμία,

απολέπιση

Όχι συχνές

(≥ 1/1000,
< 1/100)

δερματίτιδα εξ επαφής,

αποχρωματισμός του δέρματος

Ροδόχρους ακμή

αίσθημα καύσου / νυγμού, κνημός

ηροδερμία, απολέπιση, εξάνθημα

δερματίτιδα εξ επαφής, οιδημα

προσώπου

4.9 Υπερδοσολογία Άλγος της πολύ ακμής τοπικής και συστατικής του αζελαικού οξέος, είναι απίθανο να συμβεί τοξίκωση. 6. ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ 6.1 Κατάλογος εκδόχων Λεκιθίνη, Τριγλυκερίδια (μέρος της αλιάσου), Πολυασφόρικό 80, Πρωτιλενούλικό, Καρβούρη 980, Νατρίου μεδροξίδιο, Αιθυλινούδιαντετραεξιδικό διάτριο άλας, Υδρο κεκαδμαρίμενο, Βενζοικό οξύ (E210) 6.2 Αυσματόπτητης Δεν εφαρμόζεται. 6.3 Διάρκεια ζωής 3 χρόνια. 6.4 Ιδιαίτερες προφυλάξεις κατά την φύλαξη του προϊόντος Δεν υπάρχουν ειδικές οδηγίες διαποτήρησης για το προϊόν αυτό. 6.5 Φυτό και συστατικά του προέκτη Σωληνάρια των 5, 30, 50g. Μπορεί να μην κυκλοφορούν όλες οι συσκευασίες. Κλασικό συλλήναριο από αλουμίνιο με κλείσιμο μεβράνης, επικαλυμμένο εσωτερικά με εποξεύρητην, εξωτερικά με λευκό χρώμα, με βιδωτό καπάκι από πολιαιθανένιο υψηλής πυκνότητας. 6.6 Ιδιαίτερες προφυλάξεις απόρρηψης και άλλος χειρισμός Καμία ειδική υποχρέωση. 7. ΚΑΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ 9. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΡΩΤΗΣ ΕΓΚΡΙΣΗΣ / ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΤΗΣ ΑΔΕΙΑΣ 9-11-2003 10. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΙΟΥΛΙΟΣ 2008

Βεβαίωση της γέλης σε φύρωση με ασφάλεια:

Σαρκοπέραση της -ΑΖΤΡΙΝΗ ΚΑΡΤΑ-

Αναφέρεται:

Όπως τις συνταγογραφές ενημερώνει για το Νέο Φύρωμα ΗΠ.

Τις ΕΩΒΑΡΕΣ ανανεώνονται ενημερώνει για την ίδια θέση.

Bayer HealthCare
Bayer Schering Pharma

Κάτοχος άδειας κυκλοφορίας στην Ελλάδα: Intendis GmbH Δικαιώματα διανομής και & επιπλέοντος ενημέρωσης κατόπιν αδειών της Intendis GmbH Germany:
Bayer Ελλάς ΑΒΕΕ, Σωμόν 18-20, Μαρούσι 151 25
Τηλ: 210 6187500, Fax: 210 6187505